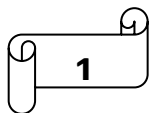
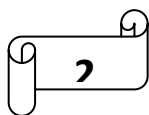

Obsah

ANDĚL	3
BURÁKY.....	4
BRATŘÍČKU, ZAVÍREJ VRÁTKA	5
COLORADO	6
BEDNA OD WHISKY	7
CVRČEK	9
ČERVENÁ ŘEKA	10
ČTYŘI BYTELNÝ KOLA	11
DAJÁNA	13
DĚLÁNÍ	13
FRANKIE DLOUHÁN.....	14
HEJKAL.....	15
HLÍDAČ KRAV	16
HONKY TONKY BLUES	19
HOLKY Z NAŠÍ ŠKOLKY.....	20
HOSPODA U TŘÍ BERNARDÝNŮ.....	22
HROBAŘ	23
CHODÍM PO BROADWAYI.....	24
JARO.....	25
JAZYKOLAMY	26
JDOU PO MĚ, JDOU	26
JÓŽIN Z BAŽIN	28
KDYBY TADY BYLA	29
KLÁDA	30
LÍNEJ	31
LITTLE BIG HORN	32
MARNIVÁ SESTRĚNICE	33
MAŠINKA	34
MISSISSIPPI.....	35
MODRÁ	36
MONTGOMERY.....	37
NA KOLENA	38
NA TÝ LOUCE ZELENÝ.....	39
NENÍ NUTNO	39

ODEŠEL	40
OKOŘ	41
OSAMĚLÉ MĚSTO	42
PANENKA	43
PIJTE VODU	44
PÍSEK	46
POHODA	47
PÍSEŇ PROTI TRUDOMYSLNOSTI	48
POD DUBEM, ZA DUBEM	49
RÁNA V TRÁVĚ	50
ROSA NA KOLEJÍCH	51
RUTY ŠUTY.....	51
RŮŽE Z TEXASU.....	52
SEVERNÍ VÍTR.....	53
SLAVÍCI Z MADRIDU.....	54
STÁNKY	55
ŠKRÁBEJ	56
TOULAVEJ	57
VALČÍČEK	58
TŘI KŘÍŽE	60
VANDRÁCKÁ MŮZA	61
VEZ MĚ LOŽKO KE BŘEHU	63
VODÁCKÁ HOLKA.....	63
VOJÁČEK	65
VYMYSL EL JSEM SPOUSTU NÁPADŮ	66
VŠICHNI JSOU UŽ V MEXIKU	67
ZABILI, ZABILI	68
Z RÁJE.....	69

Anděl

1. Z rozmláceného kostela v krabici s kusem mýdla přinesl jsem si anděla, polámali mu křídla, díval se na mě oddaně, já měl jsem trochu trému, tak vtiskl jsem mu do dlaně lahvičku od parfému.

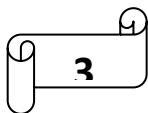
R: A proto, prosím, věř mi, chtěl jsem ho žádat, aby mi mezi dveřmi pomohl hádat, co mě čeká a nemine, co mě čeká a nemine.

2. Pak hlídali jsme oblohu, pozorující ptáky, debatující o Bohu a hraní na vojáky, do tváře jsem mu neviděl, pokoušel se ji schovat, to asi ptákům záviděl, že mohou poletovat.

R:

3. Když novinky mi sděloval u okna do ložnice, já křídla jsem mu ukoval z mosazný nábojnice, a tak jsem pozbyl anděla, on oknem odletěl mi, však přítel prý mi udělá nového z mojí helmy.

R:

Buráky

1. Když Sever válčí s Jihem a zem jde do války
a v polích místo bavlny teď rostou bodláky,
ve stínu u silnice vidíš z Jihu vojáky,
jak se tu válej' v trávě a louskaj' buráky.

R: Hej hou, hej hou, nač chodit do války,
je lepší doma sedět a louskat buráky,
hej hou, hej hou, nač chodit do války,
je lepší doma sedět a louskat buráky.

2. Plukovník sedí v sedle, volá: "Yankeeové jdou!",
ale mužstvo v trávě leží, prej už dál nemohou,
pan plukovník se otočí a koukne do dálky,
vidí slavnou armádu, jak louská buráky.

R:

3. Až tahle válka skončí a jestli budem žít,
svý milenky a ženy pak půjdem políbit,
a když se zeptaj': "Hrdino, cos' dělal za války?"
"Já flákal jsem se s kvérem a louskal buráky."

R:

Bratříčku, zavírej vrátka

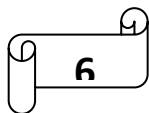
1. Bratříčku, nevzlykej, to nejsou bubáci,
vždyť už jsi velikej, to jsou jen vojáci,
přijeli v hranatých železných maringotkách.
2. Se slzou na víčku hledíme na sebe,
buď se mnou, bratříčku, bojím se o tebe
na cestách klikatých, bratříčku, v polobotkách.
- R: Prší a venku se setmělo,
tato noc nebude krátká,
beránka vlku se zachtělo,
bratříčku, zavřel jsi vrátka?
3. Bratříčku, nevzlykej, neplýtvej slzami,
nadávky polykej a šetři silami,
nesmíš mi vyčítat, jestliže nedojdeme.
4. Nauč se písničku, není tak složitá,
opři se, bratříčku, cesta je rozbitá,
budeme klopýtat, zpátky už nemůžeme.

R: Prší a venku se setmělo,
tato noc nebude krátká,
beránka vlku se zachtělo,
bratříčku, zavírej vrátka! Zavírej vrátka!

Colorado

1. Táta vždycky říkal: hochu, žádný strachy,
jseš kovboj v Coloradu, můžeš krávy pást,
já radši utratil jsem psa a všechny prachy,
do srdce Evropy já vodjel v klidu krást.
 2. Narvaný kapsy, prsteny, řetězy zlatý
tam kolem krku místní Indiáni maj
a ty, co nemakaj, tak jsou nejvíc bohatý,
musím si pohnout, dokavád' tam rozdávaj.
- Ref: Z Billa na Nováka změním si svý jméno,
a až tu malou zemi celou rozkradem, rozkradem!,
tak se vrátím ve svý rodný Colorado,
o tý zlatý žíle řeknu doma všem.
3. Tam kradou všichni, co blízko vokolo bydlej,
šerif se na ně jenom hezky usmívá,
kdyby se nesmál, tak ho okamžitě zmydlej,
házej mu kosti za to, že se nedívá.
 4. Místo krav tam, nelžu vám, prej pasou holky,
a když jim nezaplatíš, vyrazej ti dech,
ale s IQ to tam nebude tak horký,
místo na koních tam jezďej v medvědech.

Ref: + a o tý zlatý žíle řeknu doma všem ...

Bedna od whisky

1. Dneska už mě fóry ňák nejdou přes pysky
Stojím s dlouhou kravatou na bedně od whiskey
Stojím s dlouhým obojkem, jak stájovej pinč
Tu kravatu, co nosím, mi navlík soudce Linch

R: Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká
Jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká
Do nebeskýho báru, já sucho v krku mám
Tak kopni do tý bedny, ať na cestu se dám

2. Mít tak všechny bedny od whiskey vypitý
Postavil bych malej dům, na louce ukrytý
Postavil bych malej dům, a z okna koukal ven
A chlatal bych tam s Billem a chlatal by tam Ben

R:

3. Když jsem štípnul koně a ujel jen pár mil
nechtěl běžet dokavad' se whisky nenapil

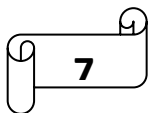
R:

4. Kdyby ses hochu nechtěl pořád jenom rvát
Nemusel jsi dneska na týhle bedně stát
Mohl jsi někde v suchu tu svoji whisky pít
Nemusel jsi hochu na krku laso mít

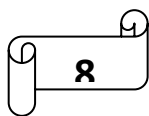
R:

5. Až kopneš do tý bedny, jak se to dělává
Do krku mi zůstane jen dírka mrňavá
Jenom dírka mrňavá a k smrti jenom krok
Mám to smutnej konec a whiskey ani lok

R:

...kopni do tý bedny!!!

Cvrček

1. Sedla takhle Madla, sedla do jetele
zakous se jí cvrček rovnou do pr...

Ref:

dudlaj dudlaj dudlaj, dudlaj dudlaj dudlaj...
dudlaj dudlaj dudlaj, dudlaj dudlaj dá...

2. Madla běží domů, přitom volá „hele !“
zakous se mi cvrček, rovnou do pr...

3. Zavolali bábu, bábu z obce Gbele
aby jí odstříhla cvrčka od pr...

4. Snažila se bába, bába z obce Gbele
ale neodstříhla cvrčka, Madle od pr...

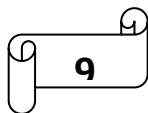
5. Zavolali kněze, kněze Gabriele
aby jí zažehnal cvrčka od pr...

6. Otec Gabriel káže, modlí se vesele
ale neodmodlil cvrčka, Madle od pr...

7. Až šel kolem voják, na zádech měl tele
a to jí odkouslo, cvrčka od pr...

8. Smrdělo mu z huby asi tři neděle
protože jí ukous taky kus pr...

9. Běhá si zas Madla, běhá si vesele
Protože už nemá cvrčka u pr...

Červená řeka

1. Pod tou skálou, kde proud řeky syčí
a kde ční červený kamení,
žije ten, co mi jen srdce ničí,
toho já ráda mám k zbláznění.

2. Víím, že lásku jak trám lehce slíbí,
já ho znám, srdce má děravý,
ale já ho chci mít, mně se líbí,
bez něj žít už mě dál nebaví.

3. Často k nám jezdívá s kytkou růží,
nejhezčí z kovbojů v okolí,
vestu má ušitou z hadích kůží,
bitej pás, na něm pár pistolí.

4. Hned se ptá, jak se mám, jak se daří,
kdy mu prý už to svý srdce dám,
ale já odpovím, že čas maří,
srdce blíž Červený řeky mám.

- 5.=1.

- 6.=2.

7. Když je tma a jdu spát, noc je černá,
hlavu mám bolavou závratí,
ale já přesto dál budu věrná,
dokud sám se zas k nám nevrátí.

Čtyři bytelný kola

1. Čtyři (jen tři) (jen dvě) bytelný kola má náš proklatej vůz,
tak ještě pár dlouhejch mil zbejvá dál, tam je cíl,
a tak zpívej o Santa Cruz.

R: Polykej whisky a zvířenej prach,
nesmí nás porazit strach,
až přejedem támhleten pískovej plát,
pak nemusíš se už rudochů bát.

Rec: "Georgi, už jsem celá roztřesená, zastav!"
"Zalez zpátky do vozu, ženo!"

2.=1.

R:

Rec: "Tatínku, tatínku, už mám plnej nočníček!"
"Probůh, to není nočníček, to je soudek s prachem!"

3.=1.

R:

Rec: "Synu, vždyť jedeme jak s hnojem!"
"Jó, koho jsem si naložil, toho vezu!"

4. Už jen jediný kolo má náš proklatej vůz,
tak ještě pár dlouhejch mil zbejvá dál, tam je cíl,
a tak zpívej o Santa Cruz.

R:

Rec: "Georgi, zastav, já se strašně bojím Indiánů!"
"Zatáhni za sebou plachtu, ženo, a mlč!"

5. Už ani jediný kolo nemá náš proklatej vůz,
tak ještě pár dlouhejch mil zbejvá dál, tam je cíl,
a tak zpívej o Santa Cruz.

R:

Dajána

2. Lidé o ní říkají, že je v lásce nevěrná,
ona zatím potají jediného v myslí má,
na toho, kdo klid jí vzal, dnem i nocí čeká dál,
krásná, bláhová Dajána.

R: Srdce které zasteklo si
s úsměvem teď žal svůj nosí.
Stále však, čeká dál.
Óo óo óooo oooo..

3. Ten, kdo jí klid navždy vzal, odešel si bůhvíkam,
Dajána má v srdci žal, žije v marných vzpomínkách,
předstírá-li ve dne smích, pláče v nocích bezesných,
krásná,bláhová Dajána.

4. Ospalá jde ulicí, nezbaví se lásky pout,
sny, jež voní skořicí, sny, jež nelze obejmout,
navždy bude sama snít, nenalezne nikdy klid,
krásná, bláhová Dajána.

Dělání

Když máš srdce zjhlé, když máš potíže
Tak dej cihlu k cihle, těsto do díže
Upeč třeba chleba, postav třeba zeď
Žal se krásně vstřebá, začni s tím hned teď
Začni s tím hned teď

Dělání, dělání všechny smutky zahání
Dělání, dělání je lék
Dělání, dělání to nám úsměv zachrání

Dělání, dělání je lék

Frankie Dlouhán

1. Kolik je smutného, když mraky černé jdou
lidem nad hlavou, smutnou dálavou,
já slyšel příběh, který velkou pravdu měl,
za čas odletěl, každý zapomněl.

- R.: Měl kapsu prázdnou Frankie Dlouhán,
po státech toulal se jen sám,
a že byl veselej, tak každej měl ho rád.
Tam ruce k dílu mlčky přiloží a zase jede dál,
a každej kdo s ním chvílku byl,
tak dlouho se pak smál.

2. Tam kde byl pláč, tam Frankie hezkou píseň měl,
slzy neměl rád, chtěl se jenom smát.
A když pak ranče večer tiše usínaj,
Frankův zpěv jde dál, nocí s písní dál.

3. Tak Frankieho vám jednou našli, přestal žít,
jeho srdce spí, tiše klidně spí.
Bůh ví jak, za co, tenhle smíšek konec měl,
farář píseň pěl, umíráček zněl.

Hejkal

1. Divnej jekot po lesích se prohání,
až v žilách tuhne krev a zuby cvakaj' SOS,
utichá až u potoka pod strání,
jó, takovýhle řvaní by nesnes' ani pes.
Žhavý rudý oči a drápy krvavý,
kosti chřestěj' v rytmu kastanět,
strašidelný vytí a skřeky chraplavý,
tak to je hejkal, na to vemte jed.

R: U nás hej, hej, hejkal straší v lese,
jen ten, kdo něco snese, tam může v noci jít,
jeho hej, hej, hejkání se nese,
každej se strachy třese, k ohni neseseďneme se,
neboť za boudou v lese zase hejkal začal výt.

2. Kdo z vás tady na hejkaly nevěří,
ten může u nás přespát, až se zastaví,
nevystřčí špičku nosu ze dveří
a bude jásat, že se dožil rána ve zdraví.
Jenom kalný oči a rysy ztrhané,
kalhoty si bude muset prát,
a děs a hrůza v hlase, jó, to mu zůstane,
až koktavě bude povídat, že:

R: + neboť za boudou v lese zase hejkal začal výt, hej!

Hlídač krav

Pam pam pa ram pam pa rampam,
Pam pam pa ram pam pa rampam,
Pam parararam parararáám.

1. Když jsem byl malý říkali my naši,
dobře se uč a jez chytrou kaši,
až jednou vyrosteš, budeš doktorem práv.
Takoví doktor si sedí pěkně v suchu,
bere velký peníze a škrábe se v uchu.
Já jim na to ale řek: Chci být hlídačem krav.

Ref: (výkřik) JÁ CHCI:

Mít čapku s bambulí nahoře,
jíst kaštany a mýt se v lavoře,
od rána po celý den,
zpívat si jééén.

(výkřik) ZPÍVAT SI:

Pam pam pa....

2. K Vánocům mi kupovali hromady knih,
co jsem ale vědět chtěl nevyčet jsem z nich,
nikde jsem se nedozvěděl, jak se hlídají krávy.
Ptal jsem se starších a ptal jsem se všech,
každý na mě hleděl jako na pytel blech,
každý se mě opatrně tázal na moje zdraví.

Ref: JÁ CHCI: ...

3. Dnes už jsem starší a vím co vím,
mnohé věci nemůžu a mnohé smím,
a když je mi hodně smutno lehnu do mokré trávy.
S nohama křížem a rukama za hlavou,
koukám nahoru na oblohu modravou,
Jak se mezi mraky honí ty moje strakatý krávy.

Ref

Hobo

Já nechci bejt sám, když koleje duní
a temná noc do dále ubíhá,
co z toho k sakru mám, že znám plno vůní
dalekejších cest, pohledy v očích mám.

Tak co z toho mám, že mám v srdci touhu
jenom se mrknout za nejbližší strouhu,
já často šněroval svý toulavý boty,
musí to bejt, můj vlak má zelenou.

R: Tmou nákladní vlak těžce duní,
v mejch uších jenom vítr šumí,
kraj kolem trati spí, jen mašinfira bdí.
Má ruku na rychlostní páce,
má topič plný ruce práce
já si na nápravě zpívám
píseň, v které vlaky hřmí.

2. Když vagony hřmí a brzdař tě honí,
necejtíš chlad, nohy tě nezebou.
Jen běžíš po střeše a chtěl bys bejt pod ní,
píšť'ala řve a tunel před tebou.
Tak co z toho mám, že znám celý státy,
když nesmím na voči vlastního táty,
když stromy rozkvetou, já stojím na trati,
musí to bejt, můj vlak má zelenou.

R: Tmou nákladní vlak ...

3. Můj osobní vůz je vagon s vepřovým,
můj rodnej dům je bouda brzdaře,

kde nechal jsem squaw, to vám už nepovím,
snad ve Frisku, tam jsem byl na jaře.
Tak co z toho mám, pořád se jen toulat,
v špinavý ruce pár centů žmoulat,
jednou se netrefím a budou mě zbírat,
musí to bejt, můj vlak má zelenou.

R: Tmou nákladní vlak ...

Honky Tonky Blues

Každý ráno na piáno hraje Jack, hraje Jack,
každý ráno na piáno hraje Jack, hraje Jack,
honky tonk, honky tonk, honky tonky blues.

Nikomu v domě nevadí, že to piáno neladí,
když hraje Jack, jak už jsem řek, svý honky tonky blues.

Holky z naší školky

1. Majdalenka, Apolenka s Veronikou

A taky Věrka, Zdeňka, Majka, Lenka s Monikou

No jasně Klára, Ančí, Bára, Mančí už nevím či

To všechno byly holky z naší školky senzační.

R1. Jé, jé, jé - kdepak ty fajn holky jsou

A kde maj hračky svý

Ty naše lásky tříletý

Pá, pá, pá - řekli jsme pá před školkou

Bylo nám právě šest

A začlo další dívčí šou.

2. Ve škole Daniela, Michaela s Romanetou

A taky Adriana, Mariana se Žanetou

A hlavně prima Radka, kamarádka, co všechno ví

Tyhlety holky byly naše víly školních dní.

R2. Jé, jé, jé - kdepak ty fajn holky jsou

A kde maj v žákovský

Naše lásky klukovský

Čau, čau, čau - řekli jsme čau před školou

Táhlo nám na patnáct

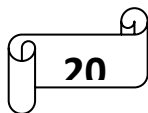
A začlo další dívčí šou.

3. Na gymplu bezva Šárka, třída Klárka, Táňa jak sen

A taky senza Jenka v podkolenkách, veselá jen

A všechny v sexy tričku postavičku měli ham ham

No prostě prima štace, inspirace k maturám.

R3. Jé, jé, jé - kdepak ty fajn holky jsou

A kde maj zazděný

Ty naše lásky vysněný

Au, au, au - vzdychli jsme au, čau a pá

Už se dál nekoná

Žádná dívčí školní šou.

4. I když pak poznali jsme spoustu dalších dívek a jmen

Plavovlásky, černovlásky, žár i sen

V rytmu diska, z dálky - zblízka, i v náručí

Přesto jsou stále holky z naší školky nejhezčí.

R4. Jé, jé, jé - kdepak ty fajn holky jsou

A kde maj cůpky svý

Ty naše lásky tříletý

Pá, pá, pá - říkáme dál před školkou

To se ví, léta jdou

Ale ty holky nestárnou.

Hospoda u Tří Bernardýnů

1. //: V hospodě U Tří bernardýnů , v hospodě U Tří bernardýnů,
v hospodě U Tří bernardýnů
teče pivo proudem.

?: //: Jé, jé, to jsou věci //:
jé, jé, to jsou věci,
teče pivo proudem.

2.//: Vyvalte sudy na palubu //:
vyvalte sudy na palubu,
teče pivo proudem.

?:

3. //: Náš kapitán je zas jak kára //:
náš kapitán je zas jak kára,
teče pivo proudem.

?:

4. //: Co uděláme s tím kapitánem //:
co uděláme s tím kapitánem,
teče pivo proudem.

?:

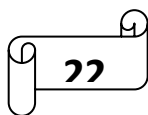
5. //: Kapitána hodíme přes palubu //:
kapitána hodíme přes palubu,
teče pivo proudem.

?:

6. //: Kapitán už to nerozchodí /.
kapitán už to nerozchodí,
teče pivo proudem.

?:

7. Opakovat 1. Sloku

Hrobař

1. V mládí jsem se učil hrobařem,
jezdit s hlínou, jezdit s trakařem,
kopat hroby byl můj ideál. "
2. Jezdit s hlínou, jezdit s vozíkem,
s černou rakví, s bílým pomníkem,
toho bych se nikdy nenadál.
- 3.=1.
- 4.=2.
5. Že do módy přijde kremace,
černý hrobař bude bez práce,
toho bych se nikdy nenadál.
6. Kolem projel vůz milionáře,
záblesk světél pad' mi do tváře,
marně skřípěj' kola brzdící.
7. Stoupám vzhůru, stoupám ke hvězdám,
tam se s černou rakví neshledám,
sbohem, bílé město zářící.
8. Sbohem, moje město,
vzpomínat budu přesto,
jak jsem poznal tvůj smích a tvůj pláč.
9. Na na na ...

Chodím po Broadwayi

1. [: Chodím po Broadwayi hladov sem a tam, :]
chodím po Broadwayi, po Broadwayi,
po Broadwayi hladov sem a tam.

R: Singi jou jou jupí jupí jou,
singi jou jou jupí jupí jou,
singi jou jou jupí, jou jou jupí,
singi jou jou jupí jupí jou.

2. [: Moje černé děti mají stále hlad, :]
moje černé děti, černé děti,
černé děti mají stále hlad.

R:

3. [: Práci nedostanu, černou kůži mám, :]
práci nedostanu, nedostanu,
protože já černou kůži mám.

R:

4. [: A já pevně věřím, že zas přijde den, :]
a já pevně věřím, pevně věřím,
že zas bude černochoch svoboděn.

R:

Jaro

1. My čekali jaro, a zatím přišel mráz,
tak strašlivou zimu nepoznal nikdo z nás,
zvěř z okolních lesů nám stála u dveří,
mnozí, co se smáli, náhle uvěří.
Z chýší dřevo mizí a mouka ubývá,
nouze, nám tak cizí, se rychle ozývá,
ve stájích je ticho, seno dochází,
pod malými okny bílá smrt obchází, a stále blíží.
 2. A potom to přišlo, co muselo se stát,
od údolí k horám začalo všechno tát,
tenkrát přišel souseď, a jak mluví, téměř lká:
"Moje žena myslí, že se jara nedočká."
Půjčil jsem mu koně, a když saně zapřahal,
ještě, než se rozjel, jsem ho rychle varoval:
"Nevracej se brodem, ledy už praskají,
nejpozději zítra se na pout' vydají tam v údolí."
 3. Už padalo šero, když se navracel,
delší cestou přes most však čas už neztrácel,
kůň se marně vzpínal, dál nechtěl jet,
a, jak jsem mu říkal, pod nimi prasknul led.
Zvíře strachem hnané ty saně strhlo zpět
a nad ním se tam v brodu navždy zavřel led,
hledali ho dlouho, a když zmizel zbytej sníh,
pod mostem ležel na schodech kamenných, kudy měl jít.
- *: Někdy ten, kdo spěchá, se domů nevrací ...

Jazykolamy

Strč prst skrz krk zřetelně nám přeříkej

strč prst skrz krk zřetelně nám přeříkej

strč prst skrz krk zřetelně nám přeříkej

bude z tebe zpěvák velikej, bá jó.

1. Na cvičišti čtyři svišti piští těším se na lekci příští.
2. Jak Julie olejuje koleje smrtelný pot ze mě leje, bá jó.
3. Kaplan učil kapra plakat v kapli nervy se mu z toho naply.
4. Dalajláma v lomu láme slámu já si na tom jazyk zlámu.
5. Od poklopu ku poklopu Kyklop kouli koulí udělal si z toho bouli.
6. Královna Klára na klavír hrála, upřímně se na mě smála.
7. Třista třicet tři stříbrných stříkaček stříkalo přes třista třicet střech.

Jdou po mě, jdou

1. Býval jsem chudý jak kostelní myš,

na půdě půdy jsem míval svou skrýš,

[: pak jednou v létě řek' jsem si: ať,

svět fackuje tě, a tak mu to vrat'. :]

2. Když mi dát nechceš, já vezmu si sám,

zámek jde lehce a adresu znám,

[: zlato jak zlato, dolar či frank,

tak jsem šel na to do National Bank. :]

R: Jdou po mně, jdou, jdou, jdou,
na každém rohu mají fotku mou,
kdyby mě chytli, jó, byl by ring,
tma jako v pytli je v celách Sing-sing.

3. Ve státě Iowa byl od poldů klid,
chudičká vdova mi nabídla byt,
[: jó, byla to kráska, já měl peníze,
tak začla láska jak z televize. :]

4. Vřak půl roku nato řekla mi: "Dost,
tobě došlo zlato, mně trpělivost,
[: sbal svých pár švestek a běž si, kam chceš,"
tak jsem na cestě a chudý jak veš. :]

R:

5. Klenotník Smith mi do očí lhal,
dvě facky slíz' a dal, vše mi dal,
[: a pak jsem vzal nohy na ramena,
ten, kdo nemá vlohy, nic neznamená. :]

6. Ted' ve státě Utah žiju spokojen,
pípu jsem utáh' a straním se žen,
[: jó, kladou mi pasti a do pastí špek,
já na ně mastím, jen ať mají vztek. :]

R: Jdou po mně jdou, jdou, jdou,
na nočních stolcích mají fotku mou,
kdyby mě klofly, jó, byl by ring,
být pod pantoflí je hůř než v Sing-sing.

Jóžin z bažin

1. Jedu takhle tábořit Škodou 100 na Oravu,
spěchám proto, riskuji, projíždím přes Moravu.
Řádí tam to strašidlo, vystupuje z bažin,
žere hlavně Pražáky, jmenuje se Jožin.

R: Jožin z bažin močálem se plíží,
Jožin z bažin k vesnici se blíží,
Jožin z bažin už si zuby brousí,
Jožin z bažin kouše, saje, rdousí.
Na Jožina z bažin, koho by to napadlo,
platí jen a pouze práškovací letadlo.

2. Projížděl jsem dědinou cestou na Vizovice,
přivítal mě předseda, řek' mi u slivovice:
'Živého či mrtvého Jožina kdo přivede,
tomu já dám za ženu dceru a půl JZD!'

R:

3. Říkám:'Dej mi, předsedo, letadlo a prášek,
Jožina ti přivedu, nevidím v tom háček.'
Předseda mi vyhověl, ráno jsem se vznesl,
na Jožina z letadla prášek pěkně klesl.

R: Jožin z bažin už je celý bílý,
Jožin z bažin z močálu ven pílí,
Jožin z bažin dostal se na kámen,
Jožin z bažin - tady je s ním amen!
Jožina jsem dostal, už ho držím, johoho,
dobré každé lóve, prodám já ho do ZOO.

Kdyby tady byla

1. : Kdyby tady byla taková panenka,
která by mě chtěla, :
: která by mi chtěla syna vychovati,
přítom pannou býti. :

2. : Kdybych já ti měla syna vychovati,
přítom pannou býti, :

: ty by jsi mi musel kolíbkou dělati,
do dřeva netíti. :

3. : Kdybych já ti musel kolíbkou dělati,
do dřeva netíti, :

: ty bys mi musela košiličku šít
bez jehly a nití. :

4. : Kdybych já ti měla košiličku šít
bez jehly a nití, :

: ty by jsi mně musel žebřík udělati
až k nebeské výši. :

5. : Kdybych já ti musel žebřík udělati
až k nebeské výši, :

: lezli bysme spolu, spadli bysme dolů,
byl by konec všemu. :

Kláda

1. Celý roky prachy jsem si skládal,
nikdy svýho floka nepropil,
vod lopaty měl vohnutý záda,
paty od baráku jsem neodlepil,
nikdo neví, do čeho se někdy zamotá,
tohle já už dávno pochopil.

2. Taky kdysi vydělat jsem toužil,
brácha řek' mi, že by se mnou šel,
tak jsem háky, lana, klíny koupil,
a sekýru jsme svoji každej doma měl,
a plány veliký, jak fajn budem se mít,
nikdo z nás pro holku nebrečel.

- R: Duní kláda korytem, bacha dej, hej, bacha dej,
s tou si, bráško, netykej, netykej!

3. Dřevo dostat k pile, kde ho koupí,
není těžký, vždyť jsme fikaný,
ten rok bylo jaro ale skoupý,
a teď jsme na dně my i vory svázaný,
a k tomu můžem říct jen, že nemáme nic,
jen kus práce nedodělaný.

R:

Línej

1. Dole pod álejí, kousek od kolejí

G C

sametovej flíček znám.

Oblaka si plavou, kus drnu pod hlavou,
panebože, já se mám.

Támhle za smetištěm jako mraveniště
šedý město rámusí.

Ať si nohou trhne ten, kdo z města zdrhne,
poslouchat ho nemusí.

R: Jó, já jsem tak línej, tak překrásně línej,
a nejhezčí na tom, že nechci být jinej,
jó, to se to válí, když sluníčko pálí,
za to mě veřejnost nepochválí.

2. Uspěchanej pane, co se s váma stane,
až budete v důchodu,
v pozlacený kleci bývá plno věcí
a funění do schodů,
žádná cesta rájem, jestli máte zájem,
měl bych pro vás dobrej tip:
co vám, sakra, brání válet se na stráni
a bejt na tom mnohem líp.

R: Jó, já jsem tak línej...

Little Big Horn

1. Tam, kde leží Little Big Horn, je indiánská zem,
tam přijíždí generál Custer se svým praporem,
modrý kabáty jezdců, stíny dlouhejších karabin,
a z indiánskejch signálů po nebi letí dým.

R: Říkal to Jim Bridger: já měl jsem v noci sen,
pod sedmou kavalerií jak krví rudne zem,
kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná,
proč Custer neposlouchá ta slova varovná?

2. Tam blízko Little Big Hornu šedivou prérií
táhne generál Custer s sedmou kavalerií,
marně mu stopař Bridger radí: zpátky povel dej,
jedinou možnost ještě máš, život si zachovej.

R:

3. Tam blízko Little Big Hornu se vznáší smrti stín,
padají jezdci z koní, výstřely z karabin,
límce modrejch kabátů barví krev červená,
kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná.

R

4. Pak všechno ztichlo a jen tamtam duní nad krajem,
v oblaku prachu mizí Siouxů vítězný kmen,
cáry vlajky hvězdnatý po kopcích vítr vál,
tam uprostřed svých vojáků leží i generál.

R:

Marnivá sestřenice

1. Měla vlasy samou loknu, jé-je-jé,
ráno přistoupila k oknu, jé-je-jé,
vlasy samou loknu měla a na nic víc nemyslela,
a na nic víc nemyslela, jé-je-jé.
2. Nutno ještě podotknouti, jé-je-jé,
že si vlasy kulmou kroutí, jé-je-jé,
nesuší si vlasy fénem, nýbrž jen tak nad plamenem,
nýbrž jen tak nad plamenem, jé-je-jé.
3. Jednou vlasy sežehla si, jé-je-jé,
tím pádem je konec krásy, jé-je-jé,
když přistoupí ráno k oknu, nemá vlasy samou loknu,
nemá vlasy samou loknu, jé-je-jé.
4. O vlasy už nestará se, jé-je-jé,
a diví se světa kráse, jé-je-jé,
vidí plno jinejch věcí, a to za to stojí přeci,
a to za to stojí přeci, jé-je-jé.

Mašinka

Jede, jede mašinka, kouří se jí z komínka
Jede, jede do dále, veze samý vožralý
Jede, jede do dále, veze samý vožralý

Neusínej, nechod' spát neusínej, nechod' spát
Až do rána bílýho budem zpívat a budem hrát
Až do rána bílýho budem zpívat a budem hrát

Lásko má, jsi jediná, do třinácti nevinná
Vyhrnu si rukávy praštím s tebou do trávy
Vyhrnu si rukávy, praštím s tebou do trávy

R:

Pozor, hlášení : Vlak do dále
Opustí z první koleje druhé nástupiště ve 13 hodin

R:

Přijde ke mně průvodčí kleštičkama zatočí
Lístky prosím - nemám prosím
Jak to prosím - to máte tak
Jak to prosím - nemám prosím
Jak to prasím - to máte tak

Jel jsem jednou tramvají pod sedačkou potají
Přistoupila starší dáma přisedla mi dařbujána
Přistoupila starší dáma přisedla mi dařbujána

R:

Mississippi

1.Říkali mu Charlie a jako každej kluk kalhoty si o plot roztrhal,
Říkali mu Charlie a byl to Toma vnuk na plácku rád košíkovou hrál
Křídou kreslil po ohradách plány dětskejch snů
Až mu jednou ze tmy řekli konec je tvejch dnů
Někdo střelil ze zadu a vrub do pažby vryl
Nikdo neplakal a nikdo neprosil

Ref:

/:Mississippi Mississippi, černý tělo nese říční proud
Mississippi Mississippi, po ní bude jeho duše plout:/

2.Říkali mu Charlie a jako každej kluk
Na trubku chtěl ve smokingu hrát
V kapse nosil kudlu a knoflíkovéj pluk
Uměl se i policajtům smát
Od malička dobře věděl kam se nesmí jít
Který věci jinejm patří co sám může mít
Že si do něj někdo střelí jak do hejna hus
Netušil a neví řeka zpívá blues

3.Chlapec jménem Charlie a jemu patří blues
Ve kterým mu táta sbohem dal
Chlapec jménem Charlie snad došel cesty kus
Jako Ježíš na Golgotě stál.
Nepochopí jeho oči jak se může stát
Jeden že má v blátě ležet druhý klidně spát
Jeho blues se naposledy řekou rozletí
Kdo vyléčí rány smaže prokletí

Modrá

Modrá je planeta, kde můžete žít
Modrá je voda, kterou musíme pít
Modrá je obloha, když odejde mrak
Modrá je dobrá - už je to tak

Modrá je Milka, ta naše kráva
Modrá je prej v Americe tráva
Modrá údajně je polární liška
Senzačně modrá je i moje vojenská knížka

R: Jako nálada, když zahrajou poslední kus
Modrá je naděje, láska i moje blues
Jako barva, kterou mám prostě rád
Modrá je dobrá - už je to tak

Modrá je Raketa, ta moje holka
Modrá je vzpomínka na Mikiho Volka
Velká rána je modrej přeliv
Modrý oko má i černej šerif

R: Jako nálada...

Montgomery

Děšť ti, holka, smáčel vlasy,
z tvých očí zbyl prázdný kruh,
kde jsou zbytky tvojí krásy,
to ví dneska snad jen Bůh.

R: Z celé jižní eskadrony
nezbyl ani jeden muž.
V Montgomery bijou zvony,
děšť ti smejeva ze rtů růž.

Na kopečku v prachu cesty,
leží i tvůj generál,
v ruce šátek od nevěsty,
ale ruka leží dál.

R: Z celé ...

Tvář má zšedivělou strachem,
zbylo v ní pár těžkejch chvil,
proužek krve stéká prachem,
děšť mu slepil vlas jak jíl.

R: Z celé ...

Děšť ti šeptá jeho jméno,
šeptá ho i listoví,
lásku měl rád víc než život,
to ti nikdy nepoví.

R: Z celé ...

Na kolena

1. Táhněte do háje, všichni pryč,
chtěl jsem jít do ráje a nemám klíč,
jak si tu můžete takhle žrát,
ztratil jsem holku, co ji mám rád.

2. Napravo, nalevo, nebudu mít klid,
dala mi najevo, že mě nechce mít,
zbitej a špinavej, tancuju sám,
váš pohled káravej už dávno znám.

- R: Pořád jen [: na kolena, na kolena, :] já já já,
pořád jen [: na kolena, na kolena, :] já já já,
pořád jen [: na kolena, na kolena, :] je to tak,
a vaše saka vám podělá pták.

3. Cigáro do koutku si klidně dám,
tuhletu pochoutku vychutnám sám,
kašlu vám na bonton, vejmysly chytřejch hlav,
štve mě Tichej Don a ten váš tupej dav.

- R: Pořád jen na kolena, na kolena, ...
a tenhle barák vám podělá pták.

Na tý louce zelený

1. Na tý louce zelený, pasou se tam jeleni
pase je tam mysliveček v kamizolce zelený.
2. Počkej, počkej má milá, zastřelím ti jelena,
aby se ti zalíbila kamizolka zelená.
3. Co děvčátko pravíte, jak to sobě myslíte
zdali radši kamizolku, neb myslivce vidíte ?
4. Ne tak, ne tak, myslivče, však to nejde od srdce
ne tak ráda kamizolku, jako ráda myslivce.

Není nutno

1. Není nutno, není nutno, aby bylo přímo veselo,
hlavně nesmí býti smutno, natož aby se brečelo.
2. Chceš-li, trap se, že ti v kapse zlaté mince nechřestí,
nemít žádné kamarády, tomu já říkám nešťestí.

*: Nemít prachy - nevadí, nemít srdce - vadí,
zažít krachy - nevadí, zažít nudu - to vadí.

3.=1.

4.=1.

Odešel

1. Můj milý nechce mě líbat,
na chvíli jinou teď má rád,
netouží po mojí lásce,
jiné prý daroval srdce.

Ref:

Odešel, neotočil se,
odešel, nerozloučil se,
odešel, zmizel mi brzy,
a mě do očí vytryskly slzy.

2. Prochází t naše parky,
jinou teď líbá na rty,
netouží po mojí lásce,
jiné prý daroval srdce.
3. Poslední schůzka to byla,
srdce mi navždy zlomila,
vepsala do čela vrásky,
nejkrásnější slova lásky.

Okoř

1. Na Okoř je cesta jako žádná ze sta,
roubená je stromama,
když jdu po ní v létě, samotén na světě,
sotva pletu nohama,
na konci té cesty trnité stojí krčma jako hrad,
tam zapadli trampí, hladoví a sešlí,
začli sobě notovat.

R: Na hradě Okoři světla už nehoří,
bílá paní šla už dávno spát,
ta měla ve zvyku podle svého budíku
o půlnoci chodit strašívát,
od těch dob, co jsou tam trampové,
nesmí z hradu pryč,
a tak dole v podhradí se šerifem dovádí,
on jí sebral od komůrky klíč.

2. Jedného dne z rána roznesla se zpráva,
že byl Okoř vykraden.
nikdo neví dodnes, kdo to tenkrát vodnes',
nikdo nebyl dopaden,
šerif hrál celou noc mariáš s bílou paní v kostnici,
místo, aby hlídal, vášnivě jí líbal,
dostal z toho zimnici.

Osamělé město

1. Ten den, co vítr listí z města svál,
můj džíp se vracel, jako by se bál,
že asfaltový moře odliv má
a stáj že svýho koně nepozná.

R: Řekni, kolik je na světě, kolik je takovejch měst,
řekni, kdo by se vracel, všude je tisíce cest,
tenkrát, když jsi mi, Terezo, řekla, že ráda mě máš,
tenkrát ptal jsem se, Terezo, kolik mi polibků dáš
naposled, naposled.

2. Já z dálky viděl město v slunci stát
a dál jsem se jen s hrůzou mohl ptát,
proč vítr mlátí spoustou okenic,
proč jsou v ulici auta, jinak nic?

R: Řekni...

3. Do prázdných beden zotvíranejch aut
zaznívá odněkud něžný tón flaut
a v závěji starýho papíru
válej' se černý klapky z klavíru.

R: Řekni...

4. Tak loudám se tím hrozným městem sám
a vím, že Terezu už nepotkám,
jen já tu zůstal s prázdnou ulicí
a vosamělý město mlčící.

R: Řekni...

Panenka

1. Co skrýváš za víčky a plameny svíčky,
snad houf bílých holubic nebo jen žal,
tak odpul ten prvý den smáčený krví,
ani pouťovou panenku nezanechal.

R: Otevři oči, ty uspěchaná dámo uplakaná,
otevři oči, ta hloupá noc končí a mír je mezi náma.

2. Už si oblékni šaty i řetízek zlatý
a umyj se, půjdeme na karneval,
a na bílou kůži ti napíšu tuší,
že dámou jsi byla a zůstáváš dál.

R:

Pijte vodu

R: : Pijte vodu, pijte pitnou vodu,
pijte vodu a nepijte rum ! :

1. Jeden smutný ajznboňák
pil na pátém nástupišti ajrkoňak,
huba se mu slepila
diesellokomotiva ho zabila.

R:

2. V rodině u Becherů
becherovku pijou přímo ze džberů,
proto všichni Becheři
mají trable s játrama a páteří.

R:

3. Pil som vodku značky Gorbačov
potom povedal som všeličo a volačo,
vyfásol som za to tri roky,
teraz pijem chlórované patoky.

R:

4. Jestes my chłopci z Warszawy,
chodime pociagem za robotou do Ostravy,
štery litry vodky i mnuzstvo piv,
bardzo fajny kolektiv.

R:

5. Jedna paní v Americe
ztrapnila se převelice,
vypila, na ex rum,
poblila jim Bílý dům.

R:

Písek

Jako písek přesíváš mě mezi prsty,
stejně ti dlaně prázdný zůstanou,
[: ani vodu nepřeliješ sítem,
někdy je strašně málo chtít,
já nejsem z těch, co po těžký ráně nevstanou. :]

2. Pevnou vůlí taky příliš neoplýváš,
zdá se, že nemíníš mě vážně brát.
[: kolik času nám to ještě schází,
nebo je všechno dávno pryč,
a za čím se to vlastně máme stále hnát? :]

3. Jako kámen najednou mi v cestě stojíš,
vím, že se leccos těžko obchází,
[: radši zkusím někde jiný příběh,
který bude lepší konec mít,
ale už teď ti můžu říct, že mi nescházíš. :]

4. Jako písek přesíváš mě mezi prsty,
stejně ti dlaně prázdný zůstanou,
ani vodu nepřeliješ sítem,
někdy je strašně málo chtít,
já nejsem z těch co po těžký ráně nevstanou ...

Pohoda

1. U nás v ulici bydlel pan Svoboda,
že se pořád smál, měl přezdívku Pohoda,
když jsem se ho ptal, jakpak dneska je,
říkával 'pohoda',
měl malej byt, ženu a dvě děti,
v pět vstával do práce, domů šel v půl třetí,
noviny pod paží, cukroví pro děti,
zkrátka pohoda.

Po domě se povídalo: ten má asi příjem,
zatímco my nadáváme, vesele si žije,
a hlavně paní Šulcová ze sousedního bytu
poslouchala za dveřmi a záviděla v skrytu.

2. Paní Šulcová psala dopisy,
co jsou zvláštní tím, že nemaj' podpisy,
no a ty, úřade, no a ty počti si,
kdo, kde a kolik,
dík paní Šulcový, jejímu dopisu
rychle pan Svoboda dostal se do spisu,
ač není podpisu, je třeba přešetřit,
autor se bojí.

Na Svobodu začali se ptát neznámí páni,
jak u nás ve vchodu, tak u něj v zaměstnání,
a i když se nic nenašlo a Svoboda je čistej,
lepší na něj dávat pozor, kdo si má být jistej.

3. Včera se stěhoval od nás pan Svoboda
na nějakou samotu někde u Náchoda
a já vím určitě, není to náhoda,
a tak trochu se bojím,
že brzo i my budem hledat samoty,
bydlení na stálo, nejen o soboty,
kvůli pár Šulcovej, no a vím na tuty:
o to nestojím.

Usměvavej Svoboda mi totiž hrozně chybí,
zjišťuji to poněnáhlu a málo se mi líbí,
že Šulcová je na koni, a proto není náhoda,

Dmi7 G7

že lidi zdravím úsměvem a odpovídám:

C C/H Ami Ami/G

[: pohoda ... :]

Píseň proti trdomyslnosti

Polární noc má zvláštní moc, každého přepadne smutek,
Němec i Brit, křesťan i Žid, každý by nejraději utek',
ba i ti šikovní Žaponci se silami jsou na konci,
jen jeden z národů neskoná, hrůzy severu slavně překoná!

Tam, kde hy-, tam, kde hy-, kde hynuli vlci,
tam, kde hy-, tam, kde hy-, kde hynuli vlci,
tam, kde hy-, tam, kde hy-, kde hynuli sobi,
Čech se přizpůsobil, Čech se přizpůsobil!

Pod dubem, za dubem

1. Pod dubem, za dubem - tam si na tě počíváme,
pod dubem, za dubem - tam tě voškubem.

R. Loupežníci z povolání, to jsou páni, to jsou páni,
loupežníci z profese, nejlepší jsou v okrese.
My řekneme: "Růce vzhůru" a hned máme peněz fůru,
žádné jiné řemeslo nikdy tolik neneslo.

2. Pod dubem, za dubem - tam si na tě počíváme,
pod dubem, za dubem - tam tě voškubem.

R. Hloupý koupí, chytrák loupí, dej sem cukr, dej sem kroupy,
sed', formánku, na houni, přepadli tě vrahouni!
Loupežník je nesmlouvavý, loupení ho strašně baví,
co šlohne, to nevydá, jelikož je nelida.

3. Pod dubem, za dubem - tam si na tě počíváme,
pod dubem, za dubem - tam tě voškubem.

R. Špatná věc se podařila, hrubá síla zvítězila,
tak to chodí na světě, na vzdory vší osvětě.
Loupežníci z povolání, to jsou páni, to jsou páni,
loupežníci z profese, nejlepší jsou v okrese.

Rána v travě

R: Každý ráno boty zouval, orosil si nohy v travě,
že se lidi mají rádi, doufal, a procitli právě.
Každý ráno dlouze zíval, utřel čelo do rukávu,
a při chůzi tělem sem-tam kýval, před sebou sta sáhů.

1. Poznal Moravěнку krásnou
a vínečko ze zlata,
v Čechách slávu muzikantů
umazanou od bláta.

R:

2. Toužil najít studánečku
a do ní se podívat,
by mu řekla: proč, holečku,
musíš světem chodívat.

3. Studánečka promluvila:
to ses' musel nachodit,
abych já ti pravdu řekla,
měl ses' jindy narodit.

R: + [: před sebou sta sáhů ... :]

Rosa na kolejích

1. Tak, jako jazyk stále naráží na vylomený zub,
tak se vracím k svému nádraží, abych šel zas dál,
přede mnou stíny se dlouží a nad krajinou krouží
podivnej pták, pták nebo mrak.

R: Tak do toho šlápni, ať vidíš kousek světa,
vzít do dlaně dálku zase jednou zkus,
telegrafní dráty hrajou ti už léta
to nekonečně dlouhý monotónní blues,
je ráno, je ráno, nohama stíráš rosu na kolejích.

2. Pajda dobře hlídá pocestný, co se nocí toulaj',
co si radši počkaj', až se stmí, a pak šlapou dál,
po kolejích táhnou bosí a na špagátě nosí
celej svůj dům, deku a rum.

R: + nohama stíráš rosu na kolejích ...

Ruty Šuty

1: Šinu si to starým Colorádem, v tom uslyším výkřik vzdálený,
Jedu podle hlasu a k mému úžasu, leží tam muž k zemi skolený.

R: Ruty, šuty Arizona Texas (Karamba), ruty šuty Arizona má,
Jedu podle hlasu a k mému úžasu, leží tam muž k zemi skolený.

2: Obrátím ho k sobě obličejem, poznal jsem v něm svýho dvojníka.
Tělo jeho bylo, probodáno nožem, čerstvá krev mu z rány utíká.

R: Ruty, šuty Arizona Texas (Karamba), ruty šuty Arizona má,
Tělo jeho bylo, probodáno nožem, čerstvá krev mu z rány utíká

3: Praví ke mně hlasem zmírajícím: Parde, příteli můj jediný,

Byla to jen léčka, já to nevěděl, jako starej vůl jsem naletěl

R: Ruty, šuty Arizona Texas (Karamba), ruty šuty Arizona má,
Byla to jen léčka, já to nevěděl, jako starej vůl jsem naletěl

Růže z Texasu

1. Jedu takhle večer stezkou dát stádu k řece pít,
v tom potkám holku hezkou, že jsem až z koně slít'.
Má kytku žlutejch květů, snad růží co já vím.
Znám plno hezkejch ženskejch k světu,
ale tahle hraje prim.

- R. Kdo si kazíš smysl pro krásu, ať s tou a nebo s tou,
dej říct, že kromě Texasu, tyhle růže nerostou.
Ať máš kol'ák nízko u pasu, ať jsi třeba zloděj stád, C
svoji žlutou růži z Texasu budeš pořád mít už rád.

2. Řekla, že tu žije v ranči jen sama s tátou svým
Tak já se klidně nabíd', že půjdu s ní a rád
a že se dám i zabít, když si to bude přát.
R.

3. Hned si se mnou dala rande a přišla přesně v půl
a dole teklo Rio Grande a po něm měsíc plul.
Když si to tak v hlavě srovnám, co víc jsem si moh'
přát, ona byla milá, štíhlá, rovná, zkrátka akorát.
R.

4. Od těch dob svý stádo koní sem vodím k řece pít
a žiju jenom pro ni a chtěl bych si ji vzít.
Když večer banjo ladím a zpívám si tu svou,

tak pořád v duchu hladím, tu růži voňavou.
R.

Severní vítr

Jdu s dřavou patou, mám horečku zlatou,
jsem chudý, jsem sláb, nemocen.

Hlava mě pálí a v modravé dáli se leskne
a třpytí můj sen.

Kraj pod sněhem mlčí, tam stopy jsou vlčí,
tam marně budeš mi psát,
sám v dřevěný boudě sen o zlatý hroudě
já nechám si tisíckrát zdát.

R: Severní vítr je krutý,
počítej, láska má, s tím,
k nohám Ti dám zlaté pruty
nebo se vůbec nevrátím.

Tak zarůstám vousem a vlci už jdou sem,
už slyším je výt blíž a blíž.

Už mají mou stopu, už větrí, že kopu
svůj hrob a zatloukám kříž.

Zde leží ten blázen, co chtěl dům a bazén
a opustil svou krásnou tvář.

Má plechovej hrnek a pár zlatejch zrněk
a nad hrobem polární zář.

R: Severní...

Slavíci z Madridu

1. Nebe je modrý a zlatý, bílá sluneční záře,
horko a sváteční šaty, vřava a zpocený tváře,
vím, co se bude dít, býk už se v ohradě vzpíná,
kdo chce, ten může jít, já si dám sklenici vína.

R: Žízeň je veliká, život mi utíká,
nechte mě příjemně snít,
ve stínu pod fíky poslouchat slavíky,
zpívat si s nima a pít.

2. Ženy jsou krásný a cudný, mnohá se ve mně zhlídla,
oči jako dvě studny, vlasy jak havraní křídla,
dobře vím, co znamená pád do nástrah dívčího klína,
někdo má pletky rád, já si dám sklenici vína.

R:

3. Nebe je modrý a zlatý, ženy krásný a cudný,
mantily, sváteční šaty, oči jako dvě studny,
zmoudřel jsem stranou od lidí, jsem jak ta zahrada stinná,
kdo chce, ať mi závidí, já si dám sklenici vína.

R:

Stánky

1. U stánků na levnou krásu
postávaj' a smějou se času,
s cigaretou a s holkou, co nemá kam jít.

2. Skleniček pár a pár tahů z trávy,
uteče den jak večerní zprávy,
neuměj' žít a bouřej' se a neposlouchaj'.

R: Jen zahlídli svět, maj' na duši vrásky,
tak málo je, málo je lásky,
ztracená víra hrozny z vinic neposbírá.

3. U stánků na levnou krásu
postávaj', a ze slov a hlasů
poznávám, jak málo jsme jim stačili dát.

R:

R:

Škrábej

1. Trojstěžníku plachty k rozervání napnutý,
třináctej den je to s náma nějaký nahnutý,
smůlu táhnem za kormidlem s sebou po vlnách,
my lodníci jsme na tom nejhůř, vím to na tuty,
pískovcovou cihlu v ruce, záda vohnutý,
bocman vríská, nejradši bych po krku mu sáh'.

R: Hej, hej! Škrábej ty prkna, ať jsou bílý!
Hej, hej! Škrábej, ty prkna musej' bejt!
Hej, hej! Říkej si klidně každou chvíli:
nebudem spílat, ruce spínat, žalmy zpívat, hou!

2. Bez vody jsme všichni skoro žízní leknutý,
nikomu z nás nevadí, že spíme vobutý,
stejně každej den jeden z nás končí na marách,
čert aby vzal bocmana a s ním i drhnutí,
ze kterýho máme teď ty záda vohnutý,
chcem bejt rovný, až do pekla překročíme práh.

R:

Toulavej

1. Někdo z vás, kdo chutnal dálku,
jeden z těch, co rozuměj',
ať vám poví, proč mi říkaj',
proč mi říkaj' Toulavej.

2. Kdo mě zná a v sále sedí,
kdo si myslí: je mu hej,
tomu zpívá pro všední den,
tomu zpívá Toulavej.

R: Sobotní ráno mě neuvidí
u cesty s klukama stát,
na půdě celta se prachem stydí
a starý songy jsem zapomněl hrát,
zapomněl hrát.

3. Někdy v noci je mi smutno,
často bejvám doma zlej,
malá daň za vaše "umí",
kterou splácí Toulavej.

4. Každý měsíc jiná štace,
čekáš, kam tě ulože',
je to fajn, vždyť přece zpívá,
třeba smutně, Toulavej.

R:

5. Víím, že jednou někdo přijde,
tiše pískne: no tak jdem,
známí kluci ruku stisknou,

řeknou: vítej, Toulavej.

6. Budou hvězdy jako tenkrát,
až tě v očích zabořej',
celou noc jim bude zpívat
jeden blázen - Toulavej.

R: Sobotní ráno nám poletí vstříc,
budeme u cesty stát,
vypráším celtu a můžu vám říct,
že na starý songy si vzpomenu rád,
vzpomenu rád.

7. Někdo z vás, kdo chutnal dálku,
jeden z těch, co rozuměj',
ať vám poví, proč mi říkaj' Toulavej ...

Valčíček

R: Tuhle písničku chtěl bych ti, lásko, dát,

C

ať ti každéj den připomíná

C7 F C

[: toho, kdo je tvůj, čí ty jsi a kdo má rád,

G7 C

ať ti každéj den připomíná. :]

1. Kluka jako ty hledám už spoustu let,
takový trošku trhlý mý já.
Dej mi ruku, pojd', půjdeme šlapat náš svět,
i když obrovskou práci to dá.

R:

2. Fakt mi nevadí, že nos jak bambulku máš,
ani já nejsem žádný ideál,
hlavně co uvnitř nosíš a co ukrýváš,

to je pouto, co vede nás dál.

R:

Tři kříže

1. Dávám sbohem všem břehům proklatejm,
který v drápech má d'ábel sám,
bílou přídí šalupa "My Grave"
míří k útesům, který znám.

R: Jen tři kříže z bílýho kamení
někdo do písku poskládal,
slzy v očích měl a v ruce, znavený,
lodní deník, co sám do něj psal.

2. První kříž má pod sebou jen hřích,
samý pití a rvačky jen,
chřestot nožů, při kterým přejde smích,
srdce-kámen a jméno Stan.

R:
3. Já, Bob Green, mám tváře zjizvený,
štěkot psa zněl, když jsem se smál,
druhej kříž mám a spím pod zemí,
že jsem falešný karty hrál.

R:
4. Třetí kříž snad vyvolá jen vztek,
Fatty Rogers těm dvoum život vzal,
svědomí měl, vedle nich si klek' ...

Rec: Snad se chtěl modlit:
"Vím, trestat je lidský,
ale odpouštět božský,
snad mi tedy Bůh odpustí ..."

R: Jen tři kříže z bílého kamení
jsem jim do písku poskládal,
slzy v očích měl a v ruce, znavený,
lodní deník, a v něm, co jsem psal ...

Vandrácká múza

1. Přišla k nám znenadání, hubená až hrůza,
a řekla, že je múza všech vandráků z Čech,
to nebyl hřích po nocích, než po kytaře sáhla,
tak nám chleba kradla a čmárala po zdech.

R: Haleluja, zavírá se brána,
my zpívat chceme do rána,
než napadá sníh,
haleluja, kteroupak si dáme,
než skončíme s ránem
na hřbitově obutých.

2. Na Moravě z demižónu dobré víno pila,
pak mezi námi žila spoustu hezkejch dní,
až jeden pán v limuzíně začal po ní toužit,
budeš mi, holka, sloužit, a oženil se s ní.

R:

3. Každou noc po milování skládala mu hity
a kašlala na city, na obyčejnej lid,
za pár dní tahle múza, dneska služka Mici
skončila na ulici a pod mostem má byt.

R:

*: Vraťte nám, vraťte nám tu všech vandráků múzu,

má roztrhanou blůzu, hm hm hm ...

Vez mě loďko ke břehu

Vez mě loďko ke břehu, ná ná nana ná ná
jedu jedu pro něhu, ná ná nana ná ná
jedu jedu pro krásu, ná ná nana ná ná
pro dívku s vlasy do pasu, ná ...

R: Zlatovlásko, krásko, kdo ví, co bude dál,
Zlatovlásko, krásko, chce tě bohatý král.

Jedu jedu pro pannu, ná ná nana ná ná
jakpak se k ní dostanu, ná ná nana ná ná
když ji najdu vyhraji, ná ná nana ná ná
naš pan král pak získá ji, ná ná nana ná ná.

R: Zlatovlásko, krásko,

Jiříku, co v očích máš, ná ná nana ná ná
že se tak smutně usmíváš ná ná nana ná ná
já s tebou tak šťastná jsem ná ná nana ná ná
už se těším na tvou zem ná ná nana ná ná.

Vodácká holka

1. Když vlny se valí a přeje řvou
a šutry z nich civí jak sůvy,
loď praská a umrlčí zvon bije tmou,
tak řekni, kdo pomoci ti umí.

*: Kdo pádlem jen kmitne a převrátí loď,
kdo ječí jak staženej z kůže,
že ty jseš ta atrapa, ty jseš ten cvok,

co za každý cvaknutí může.

2. Je pěkná jak ráno a voní jak les,
když na dřevo u ohně hrává,
je zrádná jak kočka a věrná jak pes,
ta holka, co při tobě spává.

R: Tu vodáckou holku si navěky nech,
netop ji, nezaháněj,
svou víru, svou sílu, svý štěstí i pech,
svý strachy, svý prachy, svůj poslední dech
jí poctivě odevzdávej
a lásku za lásku dávej.

3. Kdo připálí rejži a přesolí čaj,
kdo sůl nechá v posledním kempu,
kdo ráj změní v peklo a peklo zas v ráj,
kdo zná všechny písničky trempů.

*: Kdo přeje ti štěstí a kope ti hrob,
kdo sladce hned šeptá, hned vříská,
a koho bys roztrh' a praštil a kop'
a po kom se celý den stýská.

4. Až vlasy nám odbarví nebeskej král
a vrásky nám počmáraj' kůži,
svý holce dej pusu a řekni "jdem dál"
a na pádlo polož jí růži.

R:

Vojáček

1. Když mě brali za vojáka, stříhali mě dohola,
vypadal jsem jako blbec,
jak i všichni dokola, -la, -la, -la,
jak i všichni dokola.
2. Zavřeli mě do kasáren, začali mě učit,
jak mám správný voják býti
a svou zemi chrániti, -ti, -ti, -ti,
a svou zemi chrániti.
3. Na pokoji po večerce ke zdi jsem se přitulil,
vzpomněl jsem si na svou milou,
krásně jsem si zabulil, -lil, -lil, -lil,
krásně jsem si zabulil.
4. Když přijela po půl roce, měl jsem zrovna zápal plic,
po chodbě furt někdo chodil,
tak nebylo z toho nic, nic, nic, nic,
tak nebylo z toho nic.
5. Neplačte, vy oči moje, ona za to nemohla,
protože mladá holka lásku potřebuje,
tak si k lásce pomohla, -hla, -hla, -hla,
tak si k lásce pomohla.
6. Major nosí velkou hvězdu, před branou ho potkala,
řek' jí, že má zrovna volnej kvartýr,
tak se sbalit nechala, -la, -la, -la,
tak se sbalit nechala.

7. Co je komu do vojáčka, když ho holka zradila,
nashledanou, pane Fráňo Šrámků,
písnička už skončila, -la, -la, -la,
jakpak se vám líbila, -la, -la, -la?
No nic moc extra nebyla.

Vymyslel jsem spoustu nápadů

1. Vymyslel jsem spoustu nápadů, ať,
co podporujou dobrou náladu, ať,
hodit klíče do kanálu, sjet po zadku holou skálu,
v noci chodit strašit do hradu, ať.
 2. Dám si dvoje housle pod bradu, ať,
v bílé plachtě chodím pozadu, ať,
úplně melancholicky, s citem pro věc jako vždycky
vyrábím tu hradní záhadu, ať.
- R: Má drahá, dej mi víc, má drahá, dej mi víc,
má drahá, dej mi víc své lásky, ať,
já nechci skoro nic, já nechci skoro nic,
já chci jen pohladit tvé vlásky, ať.
3. Nejlepší z těch divnejch nápadů, ať,
mi dokonale zvednul náladu, ať,
natrhám ti sedmikrásky, tebe celou s tvými vlásky
zamknu si na sedm západů, ať.

R:

Všichni jsou už v Mexiku

1. Kde jen jsou a kde jsem já,
proč všechno končí, co začíná,
smůla se mě lepší ve zvyku
a všichni jsou už v Mexiku.

R. Všichni jsou už v Mexiku,
Buenos Dias já taky jdu,
aspoň si poslechnu pěknou muziku,
co se hraje v Mexiku.

2. Kde je můj kůň, co měl mě nést
blátem měst a prachem cest,
dělal, že se ho to už netýká,
asi šel do Mexika.

Kde je ta holka, co měl jsem rád,
už tu na rohu měla stát,
s pihou na svém krásným nosíku
už se asi nosí někde v Mexiku.

R.

3. Kde je můj pes, co mě hlídat měl,
že nezaštěkal, kam jen šel,
bez obojku a bez košíku
už se asi toulá v Mexiku.

Kde je ten náš slavný gang,
postrach salonů a postrach bank,
nechali mi všechno pěkně na triku
a už jsou někde dole v Mexiku.

R.

4. Kam šel barman, teď tu stál
a chlapů houf, co s nima hrál,
jen zatykač s mojí fotkou visí tu
a ostatní jsou v Mexiku.
Kde je ten chlápek, co tu spal
a ta kočka, co jí nalejval,
šerif právě bere v baru za kliku,
asi jsem měl bejt už taky v Mexiku.

R.

Zabili, zabili

1. Zabili, zabili chlapa z Koločavy,
řekněte hrobaři, kde je pochovaný.

R. Bylo tu, není tu, havrani na plotu,
bylo víno v sudě, teď tam voda bude,
není, není tu.

2. Špatně ho zabili, špatně pochovali,
vlci ho pojedli, ptáci rozklovali.

R.

3. Vítr ho roznesl po dalekém kraji,
havrani pro něho po poli krákají.

R.

4. Kráká starý havran, krákat nepřestane,
dokud v Koločavě živý chlap zůstane.

Z ráje

1. Sedím na kolejích, které nikam nevedou,
koukám na kopretinu, jak miluje se s lebedou,
mraky vzaly slunce zase pod svou ochranu,
jen ty nejdeš, holka zlatá, kdypak já tě dostanu?

R: Z ráje, my vyhnaní z ráje,
kde není už místa, prej něco se chystá,
z ráje nablýskaných plesů
jdem zpátky do lesů za nějaký čas.

2. Vlak nám včera ujel ze stanice do nebe,
málo jsi se snažil, málo šel jsi do sebe,
šel jsi vlastní cestou, a to se zrovna nenosí,
i pes, kterej chce přízeň, napřed svýho pána poprosí.

R: Z ráje...

3. Už tě vidím z dálky, jak máváš na mě korunou,
a jestli nám to bude stačit, zatleskáme na druhou,
zabalíme všechny, co si dávaj' rande za branou,
v ráji není místa, možná v pekle se nás zastanou.

R: Z ráje...